

Тимошенко Ігор Ігорович

*народився 19 квітня 1992 році в с. Роздольне,
Великоновосілківського р-ну, Донецької області.*

*У 2009 році закінчив Роздольненську ЗОШ I-III ступенів,
навчався в Запорізькому Національному Технічному Університеті
із 2009 по 2014 роки.*

*Після 2014 року жив та працював у Європі. Але після
повномасштабного вторгнення у 2022 році, зразу повернувся до
України та вступив до лав Збройних Сил України.*

*Спочатку навіть батькам не казав, що він захищає країну,
щоб не турбувалися.*

*26 грудня 2022 року, стрілець-помічник гранатометника,
старший солдат Тимошенко Ігор Ігорович загинув в м. Авдіївка
Донецької області в ході ведення бойових дій.*

Ігор був єдиною дитиною у батьків. Поховали героя у рідному селищі Роздольне.

На його честь було перейменовано вулицю, на якій він проживав.

*Назавжди в нашій пам'яті Ігор залишиться мужнім, життєрадісним, молодим
хлопцем! Вічна Слава Герою!*

*Спогади директора Роздольненського сільського будинку культури Потурвай Ольги
Олексіївни: «Я працюю вже більше 30 років, тож багато дітей виросло на моїх очах.
Спочатку бігали до бібліотеки малюками, потім підлітками та молоддю на заходи,
дискоотеки та до молодіжного простору...».*

*«Пам'ятаю, коли Ігор навчався десь у 2-3 класі, разом з однокласником, хотіли
стерти у щоденнику двійку). Я спочатку подумала, що вони пішли курити за клуб) Виглядаю
у вікно, готуюсь до розмови... а вони сидять і так старанно тнуть гумкою оцінку. Я їх тоді
розчарувала, вони мені розповідають, що таке придумали, щоб дома їх не сварили... Я
кажу, та вчителька вже батькам подзвонила, не робіть дірку у щоденнику!.. Бо потім ще й
від вчительки отримаєте на горіхи)».*

*«Завжди любляв повеселити однолітків, балакучий був)... Я у випускному класі,
дівчата запропонували йому зіграти вчительку у сценарії. Ігорьок вийшов на сцену, і онімів.
Ми і так і сяк... Довелося дівчатам самим роль грати)»*

*« Навіть, як став дорослим, залишався дитиною... Не соромився при зустрічі
обійнятися, усміхнутися, розпитати про справи. Ніколи не думала, що колись доведеться
зі сцени будинку культури розповідати про наших Героїв сьогодення. Важко і гірко
усвідомлювати, що гинуть молоді хлопці, люди, які могли б зробити багато корисного для
громади і країни у цілому. А наразі наша задача – пам'ятати їх та втілювати у життя їх
мрії»*

*Ольга Олексіївна Потурвай, директор Роздольненського сільського будинку
культури*

